

Ματαριέ, ἢ ἡ ἀρχαία Ἡλιοῦπολις.

ἐγονυπέτησε καὶ αὖθις, εἶπεν ἐννεάκις ἀραβιστὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένα, ἀνέλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸ παιδίον. καὶ δεῖξασα αὐτὸ εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν ἔφαλε τὰ λόγια ταῦτα, τὰ ὅποια ἐνόησεν τὴς στρατιώτης ἐκ τῶν αὐτοχθόνων·

α Παρθένα Μαρία, Θεοτόκε, ἡ ὅποια ἐσωσες τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῶν δεινῶν τοῦ Ἡρώδου, σῶτόν με ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ θεράπευσον τὸ τέκνον μου Ἀμήν! »

Οἱ ἰδόντες μακρῶθεν τὴν σκηνὴν ταύτην ἀνεχώρησαν· ἀλλὰ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀκούσαντες φωνὴν ἀγωνίας τὴν ὅποιαν ἀφῆκεν ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἐπανεῆλθον. Ἀραβῆς τινες, ἐνεδρεύνοντες παρὰ τὴν συκομωρέαν, ἐπέπεσαν κατ' αὐτῆς ἅμα μακρυνθείσης ἐκεῖθεν, καὶ ὀνομάζοντες αὐτὴν ἀρνησίνθησκον καὶ κατὰσκοπον τῶν Γάλλων ἡταιμάζοντο νὰ τὴν κακοποιήσωσιν· ἀλλὰ προφθάσαντες οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἀπεδιώξαν αὐτοὺς μετὰ ξίφη, ἡ δὲ ὀψοπώλαινα ἔφερεν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς τῆς μητέρα καὶ τὸ παιδίον.

Ἀφοῦ ἐξήπλωσαν τὸ βρέφος εἰς κλίνην ἀναπαυτικὴν καὶ ἐπεσκέφθη αὐτὸ ὁ ἱατρός τοῦ συνταγματός, αὐτὴν δὲ ἐπεριποιήθη ἡ ὀψοπώλαινα, ἡ νεὰ Ἀραψ ἀνασύρσασα τὸ κάλυμμά τῆς καὶ δεῖξασα ὠραιότατον πρόσωπον γυναικὸς εἰκοσκατοῦς, εἶπεν εἰς τὴν ἀγαπητὴν Γαλλίδα διὰ διερμηνέως τὰ ἑξῆς·

— Εἰμαι, ὡς εἶδατε, χριστιανὴ· κρύπτομαι ὁμοῦς ἀπὸ τοῦς συμπατριώτας μου· ἰδοὺ διὰ τί ἤρνηθην τὸν Ἰσλαμισμόν, καὶ διὰ τί με εἶδατε ὑποκάτω τοῦ Λένδρου τῆς Παρθένου. Χριστιανὸς τις ἱερεὺς, ὁ ὅποιος πολλάκις με εἶπεν ὅτι εἶναι ψευδὴς ἡ πίστις μου, με ἐδίδασκε τὴν θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ με ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ μήτηρ του θὰ

ἐγίνετο καὶ ἐδική μου μήτηρ, ἐὰν τὴν ἐζήτουν καμμίαν χάριν. Ὅταν τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ σύζυγός μου ἀπέθανεν ἀπὸ ἐπιδημίας, καὶ ἐκόντευτε νὰ ἀποθάνῃ καὶ τὸ παιδίον μου, ἐνθυμήθην τὰ λόγια τοῦ ἱερέως, καὶ ὑπῆγα, ὅπως καὶ ἀπόψε, εἰς τὸ Σαγάρ ἐλ Μαριάμ. Τὴν παλαιὰν αὐτὴν συκομωρέαν σείθονται ὅλοι εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ Τούρκοι καὶ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. Ὅλοι ἠξέωρουν ὅτι ἡ Παρθένα ἐκάθισεν ὑποκάτω ὅταν ἔρρευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ πολλάκις ἔρχονται ἐπίτηδες εἰς προσκύνησιν. Καὶ λοιπὸν ἔταξα εἰς τὴν Παναγίαν νὰ βαπτισθῶ ἐὰν ἱάτρουσεν τὸ παιδίον μου. Καὶ τῶν τι τὸ ἱάτρουσε, καὶ ἀμέσως ἐόχπετίσθην εἰς τὸν Ναῖλον. Ἐκτοτε με καταδιώκουν, καὶ εἰμαι καταραμένη καὶ ἐλεεινὴ. Ἰδὼν ἐσχάτως ὅτι τὸ παιδίον μου θ' ἀπέθνησκεν ἀπὸ θέρου καὶ πείνης, ἦλθα πάλιν εἰς τὸ Σαγάρ, καὶ ἰδοὺ ἡ Μαρία τὸ ἱάτρουσεν ἐκ νέου, διότι με ὠδήγησεν ἐδῶ.

Μόλις ἡ νεὰ ἐτελείωσε τὴν διήγησιν, καὶ ἄνθρωπος εἰς ποδῶν ἀνάστημα ἔχων ἐφάνη ἐμπροσθέν τῆς· ἦτο δὲ ὁ ἄνθρωπος αὐτός ὁ στρατηγὸς Κλύβερ, τὸν ὅποιον Θεὸς τῶν μαγῶν ὀνόμαζεν ὁ Ναπαλεὼν. Μιθῶν τὰ διατρέξαντα ἦλθεν ἐξωθεν τῆς σκηνῆς, ἤκουσε τὴν διήγησιν, καὶ ὅτε εἰσῆλθεν ἐνεύσε νὰ μὴ φανερώσῃ ποίος ἦτο.

Ἡ ἱστορία τοῦ Λένδρου τῆς Παρθένου εἴλκυσε πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν του.

— Εἶσαι βεβαία, ἠρώτησεν, ὅτι τὴν συκομωρέαν ἐκείνην θεωροῦν ἱερὰν οἱ Μουσουλμάνοι, καὶ ὅτι σείθονται τοὺς καθημένους ὑποκάτω;

— Ἡ συκομωρέα αὕτη, ἀπεκρίθη ἡ Ἀραψ, εἶναι τὸ πλέον ἀπαραβίαστον ἀσύλον εἰς τὴν ἀνατολὴν. Τὸ Σαγάρ μὰς βλίσκει, εἶναι ῥητόν, τὸ ὅποιον καὶ